

ROZMOWY O ROZWOJU

KIERUNEK
ROZWÓJ

Z A I N W E S T U J W S I E B I E !

Nauka?
Jak się szuka,
to się znajdzie!

Wywiad (cz. 4) z:

**dr hab. Hanną
Solarczyk**

prof. UMK
z Instytutu Nauk
Pedagogicznych

Rozmowę
przeprowadził:

Ryszard Warta
▶▶▶ dla projektu
Kierunek – Rozwój

Od czego zacząć powrót po latach do nauki? Jak nawyk uczenia się przez całe życie wpływa na innowacyjność polskiej gospodarki? O tym - między innymi - rozmawiamy w ostatniej już części naszej rozmowy z **prof. Hanną Solarczyk**, znawczynią spraw związanych z uczeniem się dorosłych.

W naszej rozmowie przewija się wciąż wątek trzech podstawowych form edukacji: formalnej, pozaformalnej i nieformalnej. Jak ten podział odnieść można do wieku, wykształcenia, czy statusu społecznego osoby uczącej się? Czy można np. założyć, że dla osób starszych jedna forma jest bardziej korzystna, a dla młodszych inna jest bardziej adekwatna? Tak korelacja oczywiście jest, bo im człowiek jest młodszy, tym większego potrzebuje wsparcia. Skądinąd edukacja przedszkolna jest u nas zbyt „uszkolniona”, często zabija się ekspresję, spontaniczność i swobodę. Co do zasady uczeń powinien wyjść ze szkoły podstawowej z umiejętnością uczenia się, którą aż do pełnej samodzielności powinien rozwinąć w szkole średniej. Już osiemnastolatek powinien być przygotowany do podejmowania własnych decyzji np. uczenia się na kursach, czego nie robi, jeśli nie będzie w ryzach. Tymczasem na studiach mamy tak, że dalej mamy szkołę. Cały czas działamy na schemacie behawioralnym: nie ma bodźca, nie ma reakcji. Jak student nie musi się nauczyć, to się nie nauczy, najważniejsze to na kiedy ma coś zrobić, ile ma tego napisać. Na studiach nadrabiany zaległości poprzednich etapów edukacji, dopiero na studiach studenci

uczą się pewnej samodzielności, współpracy, której nie było wcześniej, uczą się krytycznego myślenia, zadawania pytań.

Jakie rozwiązanie jest optymalne?

Najpełniejsze, to połączenie w dorosłości edukacji pozaformalnej i nieformalnej z przewagą nieformalnej, bo przecież nie można bez przerwy biegać od kursu do kursu. W pracy sami rozwiązujemy problemy, powinniśmy wiedzieć, gdzie szukać wiedzy i tak się dzieje – szukamy jej np. w internecie. Trzeba jednak pamiętać, że wciąż nie jesteśmy krajem tak bardzo innowacyjnym, czyli to jeszcze nie działa w takim stopniu i z takim natężeniem, jakbyśmy sobie tego życzyli, bo sama gospodarka jest mniej innowacyjna.

To błędne koło: nie jesteśmy szczególnie innowacyjnym krajem, ale też sami niewiele robimy, żeby nim być i związku z tym jesteśmy krajem za mało innowacyjnym.

Oczywiście rozmawiamy na wysokim poziomie ogólności, są w Polsce branże, gdzie to się bardzo dobrze rozwija, choćby obszar IT. W tej dziedzinie jesteśmy rozwinięci całkiem

Nauka? Jak się szuka, to się znajdzie!

dobrze, choć bardziej jako jednostki niż państwo.

Gdyby Pani Profesor spotkała kogoś w wieku, powiedzmy 50 plus, który przez te wszystkie lata specjalnie nie korzystał z możliwości edukacyjnych, bo nie było konieczności, możliwości, czasu, bo praca, bo dzieci itd, ale teraz odczuwa coraz większą potrzebę, żeby to nadrobić, jak odpowiedziałaby Pani na pytanie, od czego zacząć, gdzie szukać informacji? I czy także tu nie ma pewnych deficytów?

Myślę że tak, ludzie czasami nie wiedzą, gdzie się zwrócić. Po pierwsze, zawsze można porozmawiać z pracodawcą. Po drugie rozejrzałabym się po najbliższej okolicy, co się u nas dzieje. I to tak jest, że jak się szuka, to się znajdzie.

Był na przykład okres, gdy działały LOWE, czyli Lokalne Ośrodki Wiedzy. To były miejsce, gdzie na przykład można było się dowiedzieć o różnego rodzaju kursach. Teraz, ze środków z KPO powstać ma 120 branżowych centrów rozwoju kompetencji, a to dość dużo, po kilka na każde województwo.

A co można robić we własnym zakresie?

Powtórzę, że bardzo ważne są pasje.

Czy coś mnie interesuje, czy o czymś chcę więcej wiedzieć? To mogą być bardzo różne dziedziny. Choćby sztuka gotowania. Jestem pełna podziwu dla osób, które wiedzą bardzo dużo na ten temat, bo jest to sztuka i duża wiedza. Internet – to ogromne narzędzie, które wykorzystujemy. Czegokolwiek nie chcielibyśmy robić, to znajdziemy tutorial, który nam może pomóc. Jeśli ktoś tylko chce, to może swe pasje rozwijać i mieć poczucie

satysfakcji, że je rozwija.

Dziękuję za rozmowę.

Profesor Hanna Solarczyk związana jest zawodowo z Instytutem Nauk Pedagogicznych na Wydziale Filozofii i Nauk Społecznych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Obszar jej zainteresowań naukowych to edukacja ustawiczna, kształcenie dorosłych, zagadnienia andragogiki, pedagogika porównawcza. Jest autorką publikacji naukowych, realizatorką projektów dydaktycznych i wdrożeniowych, angażuje się także w działania środowiska naukowego badającego problemy edukacji dorosłych – profesor Hanna Solarczyk jest wiceprezeską zarządu Akademickiego Towarzystwa Andragogicznego i redaktorką naczelną „Rocznika Andragogicznego”.

Warto zapamiętać!

“Internet – to ogromne narzędzie, które wykorzystujemy. Czegokolwiek nie chcielibyśmy robić, to znajdziemy tutorial, który nam może pomóc. Jeśli ktoś tylko chce, to może swe pasje rozwijać i mieć poczucie satysfakcji, że je rozwija.”

Fundusze Europejskie
dla Kujaw i Pomorza

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Samorząd Województwa
Kujawsko-Pomorskiego